

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה -

הגדרות

- "מאסר" - מאסר שנגזר במשפט פלילי, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס;
- "מאסר עולם" - מאסר לתקופה בלתי קצובה;
- "אסיר עולם" - מי שנגזר עליו עונש מאסר עולם, בין אם עונשו נקצב ובין אם לאו;
- "הרשות לשיקום האסיר" - כמשמעותה בחוק הרשות לשיקום האסיר, התשמ"ג-1983¹;
- "הועדה" - ועדת שחרורים או ועדת שחרורים מיוחדת;
- "ועדת שחרורים" - ועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 32;
- "ועדת שחרורים מיוחדת" - ועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 33;
- "שירות המבחן" - כמשמעותו בפרק ד' לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969².

פרק ב': שחרור על-תנאי

- 2. אסיר הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ואינה עולה על שישה חודשים, שנשא לפחות שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת, רשאי נציב בתי הסוהר, לבקשתו, לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר; ואולם לא ישחרר הנציב אסיר כאמור, אלא אם כן שוכנע כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
- 3. אסיר, למעט אסיר עולם, הנושא עונש מאסר לתקופה העולה על שישה חודשים, שנשא לפחות שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת, רשאית ועדת שחרורים, לבקשתו, לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר; ואולם לא תשחרר ועדת השחרורים אסיר כאמור, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
- 4. אסיר, למעט אסיר עולם, השוהה במאסר 25 שנים לפחות, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת לשחררו על-תנאי, גם אם טרם חלפו שני שלישים מתקופת מאסרו; ואולם לא תשחרר ועדת השחרורים המיוחדת אסיר כאמור, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
- 5. אסיר עולם שעונשו נקצב ושנשא לפחות שני שלישים מהתקופה שנקצבה, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר; ואולם לא תשחרר ועדת השחרורים המיוחדת אסיר עולם כאמור אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
- 6. לא יינתן שחרור על-תנאי מתקופת מאסר שעל אסיר לשאת בשל ביטול שחרורו על-תנאי, למעט שחרור מטעמים רפואיים לפי סעיף 7.
- 7. (א) הועדה רשאית, בכל עת, לשחרר על-תנאי אסיר ממאסרו, לאחר ששקלה חוות דעת של רופא, אם בשל חולניותו ימיו ספורים או אם בשל חולניותו המשך שהיותו במאסר יסכן את חייו באופן ממשי.

שחרור על-תנאי - תקופת מאסר בין שלושה לשישה חודשים

שחרור על-תנאי - תקופת מאסר מעל שישה חודשים

שחרור על-תנאי ממאסר ממושך

שחרור על-תנאי ממאסר עולם

סיג לשחרור על-תנאי

שחרור על-תנאי מטעמים רפואיים

* נתקבל בכנסת ביום כ' בסיון התשס"א (11 ביוני 2001); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2979, מיום כ"ח בשבט התשס"א (21 בפברואר 2001), עמ' 518.
¹ ס"ח התשמ"ג, עמ' 49.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 14, עמ' 312.

(ב) הועדה רשאית, בכל עת, לשחרר על-תנאי אסיר שחרור זמני לפרק זמן שלא יעלה על חצי שנה, לאחר ששקלה חוות דעת כאמור בסעיף קטן (א) ומהטעמים האמורים באותו סעיף קטן, ורשאית היא להאריך את השחרור לתקופות נוספות שלא יעלו על חצי שנה כל אחת; תקופת שחרור לפי סעיף קטן זה תיחשב במנין תקופת מאסרו של האסיר, אלא אם כן קבעה הועדה אחרת.

(ג) . בבואה להחליט על שחרור על-תנאי לפי סעיף זה, תשקול הועדה גם שיקולים של טובת הציבור, לרבות שלום משפחתו של האסיר ושלום נפגע העבירה ומשפחתו.

(ד) החלטה לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יכולה, במקרים רחופים, להינתן בידי יושב ראש הועדה, ומשניתנה כך, יהיה תוקפה לתקופה של 30 ימים בלבד, אלא אם כן אושרה ההחלטה בידי הועדה לפני תום תקופה זו.

(ה) בסעיף זה –

“אסיר” – לרבות מי שבית משפט החליט לגביו כי יישא את עונש המאסר בעבודת שירות, לפי הוראות סימן ב'ו בפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977³ (להלן – חוק העונשין);

“רופא” – רופא שנכלל ברשימה שקבע לענין זה המנהל הכללי של משרד הבריאות ושפורסמה ברשומות.

חישוב תקופת
המאסר

8. (א) תקופת המאסר לענין שחרור על-תנאי, תהיה סך כל תקופות המאסר שעל האסיר לשאת בזו אחר זו, למעט תקופת מאסר שעל האסיר לשאת בשל ביטול שחרורו על-תנאי.

(ב) בחישוב תקופת המאסר של אסיר עולם לענין סעיף 5, טובא בחשבון התקופה שבה היה האסיר במעצר בשל העבירה שבשלה נגזר עליו מאסר העולם.

שיקולי הועדה

9. בבואה להחליט אם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, תשקול הועדה את הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור, לרבות למשפחתו, לנפגע העבירה ולביטחון המדינה, את סיכויי שיקומו של האסיר ואת התנהגותו בכלא; לשם כך תביא הועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

(1) העבירה שבשלה נושא האסיר עונש מאסר, לרבות נסיבות ביצועה, סוגה, חומרתה, היקפה ותוצאותיה, תקופת המאסר שגזר עליו בית המשפט, והקלה בעונש אם ניתנה לו בידי נשיא המדינה;

(2) תוכנם של כתבי אישום התלויים ועומדים נגד האסיר; סוגי העבירות שבהן הוא מואשם, נסיבות ביצוען ותוצאותיהן, על פי האישומים;

(3) הרשעותיו הקודמות של האסיר, מספרן, תכיפותן, סוגי העבירות שבהן הורשע, חומרתן, נסיבות ביצוען, תוצאותיהן, היקפן ותקופת המאסר שנשא בשלהן;

(4) דיונים קודמים בועדות בענינו של האסיר והחלטות בהם, לרבות בענין ביטול שחרורו על-תנאי;

(5) הקלות בעונש שנתן לו נשיא המדינה בשל עונשי מאסר קודמים שהוטלו עליו;

(6) התנהגות, חיובית או שלילית, של האסיר בבית הסוהר במהלך תקופת מאסרו, כמפורט להלן:

(א) התנהגות טובה של האסיר במהלך תקופת המאסר;

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

- (ב) גילוי יחס חיובי מצד האסיר לעבודה ולצעדים שנקטו לשם שיקומו;
- (ג) שימוש בסם מסוכן, כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973" (להלן – סם מסוכן);
- (ד) גמילה משימוש בסם מסוכן;
- (ה) עבירה פלילית שעבר האסיר וסוג העבירה;
- (ו) התנהגות שיש בה כדי לפגוע פגיעה של ממש באסירים אחרים או בסוהרים או לשבש את סדריו של בית הסוהר;
- (ז) מעורבות בפעילות עבריינית, בין בתוך כותלי בית הסוהר ובין מחוץ להם;
- (ח) בריחה מבית הסוהר או חזרה אליו שלא במועד;

(7) חוות דעת על האסיר שנתנו שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל או רשויות הביטחון, ובמקרים המתאימים גם חוות דעת מקצועיות, בין השאר בנושא גילוי עריות, אלימות במשפחה ובריאות הנפש;

(8) חוות דעת של הרשות לשיקום האסיר, אם ניתנה, לענין שחרורו על-תנאי של האסיר, כמפורט להלן, שלה יינתן משקל גדול יותר ככל שהחלק מעונש המאסר שנשא האסיר קטן יותר;

(א) חוות דעת הכוללת תכנית לשיקומו של האסיר, אפשרויות השתלבותו בעבודה סדירה או בתכנית טיפולית; לענין זה טובא בחשבון גם מידת הפיקוח על התכנית המוצעת על ידי הרשות לשיקום האסיר;

(ב) חוות דעת שלפיה אין האסיר זקוק לתכנית שיקום ושהוא אינו מגלה דפוסי התנהגות עבריינית;

(ג) חוות דעת שלפיה אין האסיר מתאים לשיקום;

(9) חוות דעת של שירות המבחן, אם ניתנה, לענין שחרורו על-תנאי של האסיר לפי תכנית טיפולית בפיקוח שירות המבחן;

(10) נתונים אישיים של האסיר, לרבות גילו ומצבו המשפחתי.

10. (א) במקרים בעלי חומרה ובנסיבות מיוחדות שבהם סברה הועדה כי שחרורו של האסיר על-תנאי יפגע במירה חמורה באמון הציבור במערכת המשפט, אכיפת החוק ובהרתעת הרבים, משנוצר יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה, נסיבותיה והעונש שנגזר על האסיר לבין תקופת המאסר שיישא האסיר בפועל אם ישוחרר, רשאית הועדה להביא בחשבון גם נתונים אלה בהחלטתה, נוסף על הנתונים המפורטים בסעיף 9; משקלם של הנתונים לפי סעיף קטן זה בהחלטת הועדה יפחת ככל שיגדל החלק מעונש המאסר שהאסיר כבר נשא.

(ב) ועדת שחרורים מיוחדת, בבואה להחליט בענין שחרור על-תנאי של אסיר עולם, תשקול, נוסף על שיקולים אחרים האמורים בחוק זה, האם חל באסיר שינוי בולט וממשי מבחינת הכנת חומרת מעשיו ומבחינת מוכנותו להשתלב בחברה ולתרום לה.

11. (א) הועדה לא תחליט על שחרורו על-תנאי של אסיר הנושא עונש מאסר בשל עבירה מן העבירות המנויות בתוספת, אלא לאחר שצוות מקצועי, הכולל נציגים של משרד העבודה והרווחה ושל שירות בתי הסוהר, הגיש לה חוות דעת לענין מידת הסכנה הנשקפת לציבור משחרור האסיר, לרבות הסכנה לנפגע העבירה.

שיקולים נוספים להחלטת הועדה

שחרור אסיר הנושא מאסר בשל עבירת אלימות או מין בתוך המשפחה

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

(ב) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור שר העבודה והרווחה וועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת.

שחרור אסיר
הנושא מאסר
בשל עבירת
מין או הלוקה
בנפשו

12. (א) הועדה לא תחליט על שחרורו על-תנאי של אסיר הנושא עונש מאסר בשל עבירת מין או החולה במחלת נפש או הסובל מהפרעה נפשית, אלא לאחר שהוגשה לה חוות דעת שלפיה האסיר אינו מסוכן לציבור, מאדם שהוסמך לענין זה על ידי שר הבריאות.

(ב) לא הוגשה חוות דעת כאמור בסעיף קטן (א), או שהוגשה חוות דעת שקבעה כי האסיר מסוכן לציבור במידה כלשהי אך ניתן לשחררו בתנאי שיקבל טיפול או בתנאי אחר, כפי שהומלץ בה, רשאית הועדה, על אף הוראות סעיף קטן (א), לשחרר אסיר כאמור באותו סעיף קטן, אם סברה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי ניתן לשחררו בלא שייגרם בכך סיכון לציבור ובכפוף לתנאי שחרור שתקבע, שיבטיחו העדר סיכון כאמור.

תנאי השחרור

13. (א) התנאי שבו מותנה שחרורו של אסיר לפי הוראות חוק זה, הוא שהמשוחרר לא יעבור עבירת עוון או פשע נוספת (להלן – עבירה נוספת) במשך תקופת התנאי; בחוק זה, "תקופת התנאי" – התקופה שמיום שחרורו על-תנאי של אסיר עד לסיום תקופת המאסר שהיה נושא לפי גזר הדין אילולא שוחרר, ולענין אסיר ששוחרר כאמור בסעיף 30(ב) – התקופה שקבעה ועדת שחרורים מיוחדת לפי הוראות אותו סעיף.

(ב) הועדה רשאית להתנות שחרורו של אסיר בתנאים נוספים, לרבות איסור יציאה מהארץ של המשוחרר או מתן ערובה על ידו.

(ג) הועדה רשאית, לפי המלצת שירות המבחן או הרשות לשיקום האסיר, להתנות את שחרורו על-תנאי של האסיר בהשתתפותו, במהלך תקופת התנאי, בתכנית טיפולית בפיקוח שירות המבחן, או בתכנית לשיקומו שהוכנה בידי הרשות לשיקום האסיר; שחרורו כאמור יותנה גם בקיום פרטי התכנית והועדה רשאית להתנותו בתנאים נוספים לענין זה.

(ד) בהעדר קביעה אחרת של הועדה, יותנה שחרורו של אסיר, נוסף על התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (ג), גם באלה:

(1) האסיר יודיע למנהל בית הסוהר על המקום שבכוונתו לגור בו בתקופת התנאי;

(2) בתוך 48 שעות מעת שהגיע האסיר למקום מגוריו, יתייצב לפני השוטר הממונה על תחנת המשטרה הקרובה לו ביותר במחוז שבו הוא גר (להלן – השוטר הממונה);

(3) האסיר יתייצב אחת לחודש, במהלך תקופת התנאי, לפני השוטר הממונה, ויודיע לו ולמנהל בית הסוהר, בהקדם האפשרי, על כל שינוי שחל במקום מגוריו.

רישיון למשוחרר
על-תנאי

14. (א) ועדה שהחליטה לשחרר אסיר על-תנאי, תיתן לאסיר רישיון ובו יפורטו תנאי השחרור.

(ב) אסיר ששוחרר על-תנאי יישא עמו את רישיונו בכל תקופת התנאי, ויציגו בפני שוטר, על פי דרישתו.

שינוי תנאי
שחרור

15. הועדה רשאית, בכל עת, עד תום תקופת התנאי, לשנות, לפי שיקול דעתה, את תנאי השחרור שנקבעו לפי הוראות סעיף 13(ב) עד (ד).

סדרי הדיון
בבקשה לשחרור
על תנאי ובדיון
בשינוי תנאי
שחרור

16. (א) דיון בועדה, למעט דיון בבקשת אסיר לקיים בענינו דיון חוזר, יתקיים בנוכחות האסיר ובא כוחו אם הוא מיוצג, וכן בנוכחות בא כוח היועץ המשפטי לממשלה; התקבלה הסכמת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לשחרורו המוקדם של האסיר, ניתן לקיים את הדיון בועדה, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), אף בלא נוכחות האסיר או בא כוחו.

(ב) דיון הועדה בבקשה לקיים דיון חוזר בענינו של אסיר יתקיים שלא בנוכחות הצדדים.

(ג) הועדה לא תחליט על שחרורו על-תנאי של אסיר, לרבות שחרורו מטעמים רפואיים לפי סעיף 7, אלא לאחר שנתנה לבא כוח היועץ המשפטי לממשלה הזדמנות לטעון את טענותיו, ולא תחליט שלא לשחרר אסיר על-תנאי, אלא לאחר שנתנה לאסיר ולבא כוחו אם הוא מיוצג, הזדמנות לטעון את טענותיהם.

(ד) הועדה רשאית למנות לאסיר סניגור לצורך הדיון בפניה, ויחולו לענין זה הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995,⁵ בשינויים המחויבים.

(ה) הועדה תנהל פרוטוקול של דיוניה, שייחתם בידי יושב ראש הועדה; האסיר ובא כוחו רשאים לעיין בפרוטוקול הדיון בענינו ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן החליטה הועדה כי הפרוטוקול או חלקו יהיה חסוי, בשל קבלת מידע חסוי בהתאם להוראות סעיף 17.

(ו) הועדה תביא כחשבון, לצורך החלטתה, כל מידע הנוגע לענין שהובא בפניה, לרבות מידע חסוי, כמשמעותו בסעיף 17(א), אלא אם כן נתבקשה שלא להתחשב במידע לפי הוראות סעיף 17(ז).

(ז) החלטת הועדה תהיה מנומקת ותיחתם בידי חברי הועדה; העתק ההחלטה יימסר לאסיר, לבא כוח היועץ המשפטי לממשלה, ואם הותנה השחרור על-תנאי בתנאים כאמור בסעיף 13(ג) - גם לשירות המבחן או לרשות לשיקום האסיר, לפי הענין.

(ח) שר המשפטים, באישור השר לביטחון הפנים, יקבע את סדרי הדיון בועדות, סדרי הפניה אליהן, המידע שיש להביא בפניהן ודרכי הבאתו, וכן את המידע שיש למסור לאסיר או לבא כוחו אם הוא מיוצג, לצורך דיון בועדה ודרכי מסירתו, ככל שאינם מוסדרים בחוק זה.

17. (א) בא כוח היועץ המשפטי לממשלה רשאי להציג לפני הועדה מידע שגילוי לאסיר ולבא כוחו עלול, לדעתו, לפגוע בביטחון המדינה או בענין ציבורי חשוב אחר (להלן - מידע חסוי) אף שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו.

(ב) ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה להציג לפני הועדה מידע חסוי כאמור בסעיף קטן (א) יודיע על כך לאסיר או לבא כוחו.

(ג) הועדה רשאית לעיין במידע שהוצג לפניה כחסוי לשם החלטה בבקשת היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף קטן (א) ולקבל ממנו פרטים נוספים לענין המידע, שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.

(ד) מצאה הועדה כי הענין שיש באי גילוי של מידע חסוי שהוצג לפניה כאמור בסעיף קטן (א) עדיף מהצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאית היא לקיים את הדיון בענינו של האסיר אף שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי.

(ה) הועדה תודיע לאסיר או לבא כוחו ולבא כוח היועץ המשפטי לממשלה על החלטתה בבקשה לפי סעיף זה, ורשאית היא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ו) החליטה הועדה שלא לגלות לאסיר ולבא כוחו תוכנו של מידע חסוי, כולו או מקצתו, תעביר הועדה לאסיר פרטים או תמצית של המידע החסוי, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה או בענין הציבורי האחר; היתה הסיבה לאי גילוי המידע הגנה על טובתו של האסיר, רשאית הועדה לגלות את המידע החסוי רק לבא כוחו של האסיר, ובלבד שהאסיר הסכים לכך.

⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8.

(ז) החליטה הועדה או הורה בית המשפט, כמשמעותו בסעיף 25(ב), או בית המשפט העליון, על גילוי של מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבקש מהועדה כי לא תביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בענינו של האסיר; ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא תתחשב הועדה במידע האמור, והמידע לא יועבר לאסיר ולבא כוחו.

(ח) בסעיף זה, "אסיר" – לרבות משוחרר על-תנאי.

סדרי דיון
בענין מידע
חסוי

18. שר המשפטים, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ועם שר הביטחון, רשאי להתקין תקנות לענין סדרי הדיון בבקשה לפי סעיף 17 ובעתירה לפי סעיף 26, ככל שאינם מוסדרים בחוק זה.

דיון חוזר
בועדה

19. החליטה הועדה שלא לשחרר אסיר, לא תשוב לדון בענינו אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) הועדה קבעה מראש, בהחלטתה, כי תקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של האסיר, במועד שקבעה, או בהתקיים תנאי שקבעה;
- (2) הרשות לשיקום האסיר ביקשה מהועדה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של אסיר שהותנה בהשתתפות האסיר בתכנית שיקום שהכינה לו;
- (3) שירות המבחן ביקש מהועדה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של אסיר שהותנה בהשתתפותו בתכנית טיפולית בפיקוח שירות המבחן;
- (4) היועץ המשפטי לממשלה ביקש מהועדה לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי של האסיר, בשל שיקולים ציבוריים המצדיקים זאת;
- (5) האסיר הגיש לוועדה בקשה מנומקת לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על-תנאי, בתום חצי שנה לפחות ממועד החלטת הועדה שלא לשחררו, ולגבי אסיר עולם – בתום שנה לפחות מהמועד האמור, והועדה סברה כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטתה שלא לשחרר את האסיר, המצדיק קיומו של דיון חוזר.

פרק ג': ביטול שחרור על-תנאי

ביטול שחרור
בשל עבירה
נוספת

20. (א) אסיר ששוחרר על-תנאי ועבר עבירה נוספת בתקופת התנאי, תבטל הועדה את שחרורו ותחייבו לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הועדה רשאית, בנסיבות מיוחדות, להחליט, מנימוקים שיירשמו, על המשך השחרור כתנאים שנקבעו על ידה או כתנאים אחרים שתקבע, ובלבד שלא הוטל על האסיר עונש מאסר בשל העבירה הנוספת שעבר בתקופת התנאי; החליטה הועדה כאמור, תחל לגבי המשוחרר תקופת תנאי חדשה; לענין זה, "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום ההחלטה על המשך השחרור ואורכה כאורך תקופת התנאי; החלטת הועדה על המשך שחרורו על-תנאי של אסיר לפי הוראות סעיף קטן זה תינתן, לגבי אותו אסיר, פעם אחת בלבד.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), הועדה רשאית, בנסיבות מיוחדות, להורות כי אסיר ששחרורו בוטל לפי הוראות סעיף קטן (א), ישוב לשאת מאסר לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי, אולם לא פחות ממחציתה; הורתה הועדה כאמור – תהיה תקופת המאסר שהאסיר לא נשא, לפי הוראת הועדה, תקופת תנאי, שתחל עם שחרורו של האסיר מתקופת המאסר שנשא ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

(ד) הורשע אסיר ששוחרר על-תנאי בעבירה נוספת שעבר בתקופת התנאי ובוטל שחרורו על-תנאי, יישא את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול שחרורו על-תנאי לפני ובמצטבר לכל עונש אחר שהוטל עליו בשל העבירה הנוספת.

21. (א) אסיר ששוחרר על-תנאי והפר תנאי מן התנאים האמורים בסעיף 13(ב) עד (ד), רשאית הועדה לבטל את השחרור ולחייב את האסיר לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי או חלק ממנה; החליטה הועדה שלא לבטל את השחרור, תזדוהר את המשוחרר לבל ישוב להפר את תנאי שחרורו, ורשאית היא לקבוע שתחל לגבי המשוחרר תקופת תנאי חדשה; לענין זה, "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום האזרה ואורכה כאורך תקופת התנאי.

(ב) החליטה הועדה, לפי הוראות סעיף קטן (א), שהאסיר ישוב לשאת מאסר לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי – תהיה תקופת המאסר שהאסיר לא נשא, לפי החלטת הועדה, תקופת תנאי, שתחל עם שחרורו של האסיר מתקופת המאסר שנשא ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

(ג) לצורך החלטתה לפי סעיף קטן (א), תשקול הועדה, כשיקול עיקרי, את אינטרס הציבור בקיומם של תנאי שחרור על-תנאי וכן תביא בחשבון את חומרתה של ההפרה, טיבה, תדירותה ומידת הסכנה הנשקפת לציבור בשלה.

22. (א) הועדה רשאית לבטל שחרור על-תנאי של אסיר אף לאחר תום תקופת התנאי, ואולם לא יבוטל שחרור כאמור –

(1) בשל עשיית עבירה נוספת בתקופת התנאי שבשלה הוגש כתב אישום, אם חלפו יותר משלושה חודשים מהיום שבו ניתן גזר הדין בענין העבירה הנוספת בערכאה ראשונה ועד להגשת הבקשה לביטול השחרור;

(2) בשל הפרת תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 13, אם חלפו יותר משלושה חודשים מתום תקופת התנאי ועד להגשת הבקשה לביטול השחרור.

(ב) בסעיף זה –

"הגשת בקשה" – לרבות דיווח לפי הוראות סעיף 23(ב);

"גזר דין" – לרבות החלטה שבעקבותיה הופסקה עבודת שירות לפי סעיף 15 לחוק העונשין, החלטה להפקיע מבחן לפי סעיף 16 או 17 לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, והחלטה לבטל צו שירות לפי סעיף 7ד לחוק העונשין.

23. (א) הועדה תדון, על פי בקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, בענין אסיר ששוחרר על-תנאי והפר תנאי מתנאי שחרורו.

(ב) הועדה תדון בענין אסיר ששוחרר על-תנאי והפר תנאי מתנאי שחרורו אף שלא על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, אם קבעה בהחלטת השחרור כי רשות מסוימת תדווח לה על הפרת תנאי מתנאי השחרור, והרשות דיווחה כאמור.

(ג) דיון לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) יהיה בהתאם להוראות סעיפים 16 עד 18, בשינויים המחויבים; ואולם אם זומן אסיר ששוחרר לדיון כאמור, לפי הכתובת שמסר בהתאם להוראות סעיף 13(ד), ולא הגיע, רשאית הועדה לדון בהפרת תנאי השחרור ולבטל את השחרור אף שלא בנוכחות האסיר, והוא יהיה זכאי לבקש קיומו של דיון חוזר בנוכחותו באותו ענין.

(ד) יושב ראש הועדה רשאי לתת צו להבאת האסיר לפני הועדה, לשם דיון בבקשה לביטול שחרור על-תנאי של אסיר, במועד שיקבע בצו; על צו כאמור יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 73 ו-73ב לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

° ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

פרק ד': עתירות נגד ועדת שחרורים וועדת שחרורים מיוחדת

עתירה נגד
הועדה

25. (א) האסיר ובא כוח היועץ המשפטי לממשלה רשאים להגיש עתירה נגד החלטת נציב בתי הסוהר לפי סעיף 2 א נגד החלטה של הועדה (להלן - עתירה), בכפוף להוראות סעיף 26(ד).

(ב) עתירה תוגש לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו מוחזק האסיר, ואם שוחרר - בית הסוהר שבו הוחזק ערב שחרורו (בחוק זה - בית המשפט).

(ג) בית המשפט ידון בעתירה לפי סעיף קטן (א) במותב של שלושה, שיקבע נשיא בית המשפט.

(ד) בית המשפט מוסמך לתת בקשר לעתירה לפי סעיף קטן (א) צווים לרשויות המדינה ולאנשים הממלאים תפקידים על פי דין לעשות מעשה או להימנע מעשות מעשה במילוי תפקידיהם כדין.

(ה) החלטת בית המשפט בעתירה לפי סעיף קטן (א) ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון, אם נתקבלה רשות לכך מבית המשפט או מאת שופט בית המשפט העליון.

(ו) אין האמור בסעיף זה גורע מסמכותו של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, לפי סעיף 15(ו) לחוק-יסוד: השפיטה⁷.

עתירה נגד
גילוי מידע
חסוי

26. (א) (1) החליטה הועדה לגלות לאסיר או לבא כוחו מידע חסוי, רשאי היועץ המשפטי לממשלה להגיש עתירה נגד גילוי המידע החסוי, כולו או מקצתו, לבית המשפט;

(2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לועדה כי הוא שוקל להגיש עתירה כאמור בפסקה (1), לא תעביר הועדה את המידע לאסיר ולבא כוחו עד להכרעה סופית בעתירה, ובלבד שהעתירה תוגש בתוך 15 ימים מיום שמסר הודעה כאמור.

(ב) (1) נדחתה עתירה נגד גילוי מידע חסוי, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, בתוך 15 ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה לדחות את עתירתו, לבית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד;

(2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט שדחה את העתירה כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור בפסקה (1), לא תעביר הועדה את המידע לאסיר ולבא כוחו עד להכרעה בערעור.

(ג) הדיון בעתירה ובערעור על החלטה לפי סעיף זה יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט לעיין במידע החסוי לשם החלטה בעתירה ולקבל פרטים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לענין המידע, שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.

(ד) עתירת אסיר נגד החלטת הועדה שלא לגלות מידע חסוי תהיה רק במסגרת עתירה נגד החלטת הועדה שלא לשחררו, החלטה על ביטול שחרורו או החלטה על שינוי תנאי שחרורו, לפי הענין.

⁷ ס"ח התשמ"ד, עמ' 78.

27. (א) החליטה הועדה לשחרר על-תנאי אסיר, והודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לועדה כי הוא שוקל להגיש עתירה נגד ההחלטה, לפי הוראות סעיף 25, יעוכב שחרורו של האסיר למשך 7 ימים, כדי לאפשר את הגשת העתירה והגשת בקשה לעיכוב ביצוע במסגרתה.

(ב) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), והחליט לאחר מכן שלא להגיש עתירה כאמור באותו סעיף קטן, יודיע על כך בהקדם האפשרי למנהל בית הסוהר והאסיר ישוחרר אף לפני תום 7 הימים האמורים.

28. עתירה לפי פרק זה תוגש כעתירה מינהלית לפי הוראות חוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000⁸, בכפוף להוראות פרק זה.

עתירה מינהלית

פרק ה': קציבת עונש מאסר עולם והקלה בו

29. (א) ועדת שחרורים מיוחדת רשאית, לבקשתו של אסיר עולם, להמליץ לפני נשיא המדינה לקצוב את עונשו של האסיר לאחר שחלפו לפחות שבע שנים מהיום שהחל לשאת את מאסרו, ובלבד שהתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-30 שנים.

המלצה בענין קציבת עונש מאסר עולם

(ב) אסיר עולם הנושא עונש של שני מאסרי עולם מצטברים או יותר, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת, לבקשתו, להמליץ לפני נשיא המדינה לקצוב את עונשו של האסיר לאחר שחלפו לפחות חמש עשרה שנים מהיום הקובע, ובלבד שהתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-30 שנים, שתימנה החל ביום הקובע; בסעיף זה, "היום הקובע" – היום שבו החל אסיר עולם לשאת את מאסרי העולם שנגזרו עליו בגזר דין אחר או היום שבו נגזר עליו בערכאה ראשונה מאסר העולם האחרון, המוקדם מכיניהם.

(ג) החליטה ועדת שחרורים מיוחדת שלא להמליץ לפני הנשיא כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), תשוב ותרון בענינו של האסיר מדי שנתיים ממועד ההחלטה, ואולם רשאית היא, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, לדון בענין לפני תום השנתיים.

(ד) לשם ההחלטה אם להמליץ לנשיא המדינה לקצוב עונש מאסר עולם ולאיוז תקופה להמליץ לקצוב את העונש, תשקול ועדת שחרורים מיוחדת שיקולים עונשיים המתייחסים לטיב העבירה, לנסיבות ביצועה ולתוצאותיה, וכן לנסיבותיו האישיות של האסיר.

(ה) קצב נשיא המדינה עונשו של אסיר עולם, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת, לבקשתו של האסיר, להמליץ לפני הנשיא להקל בעונש פעמים נוספות, ובלבד שתקופת המאסר שיהיה על האסיר לשאת אם תקבל המלצת הועדה לא תפחת מ-30 שנים, והוראות סעיף קטן (ד) יחולו גם על המלצה לפי סעיף קטן זה.

(ו) בחישוב תקופת המאסר של אסיר עולם לענין סעיף זה יחולו הוראות סעיף 28(ב).

30. (א) לענין אסיר עולם, רשאית ועדת שחרורים מיוחדת, בכל עת, על פי פניה של נשיא המדינה או שר המשפטים, להמליץ בענין הפעלת סמכות הנשיא לפי סעיף 10(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה⁹.

המלצה לפי בקשת הנשיא או שר המשפטים וקביעת תקופת התנאי על ידי ועדת שחרורים מיוחדת

(ב) אסיר עולם, ששוחרר ממאסרו מכוח סעיף 10(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה, רואים אותו כאילו שוחרר על-תנאי, והוא יובא, בטרם שחרורו, לפני ועדת שחרורים מיוחדת לשם קביעת אורך תקופת התנאי ותנאי השחרור, אלא אם כן קבע נשיא המדינה אחרת בהחלטתו.

⁸ ס"ח התש"ס, עמ' 192.

⁹ ס"ח התשכ"ד, עמ' 118.

פרק ו': ועדות שחרורים וועדות שחרורים מיוחדות

ועדת שחרורים

32. (א) ועדת שחרורים תהיה של ארבעה, והם:

(1) שופט שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שני אנשים שמינה שר המשפטים, שלכל אחד מהם חמש שנות ניסיון בתחום שונה מבין התחומים האלה: קרימינולוגיה, עבודה סוציאלית, פסיכולוגיה או פסיכיאטריה;

(3) קצין שירות בתי הסוהר בדרגה של רב כלאי ומעלה, שמינה השר לביטחון הפנים, שיהיה רשאי להשתתף בדיוני הועדה בלא זכות הצבעה.

(ב) חברי ועדת שחרורים יתמנו לתקופה של שנתיים וניתן לשוב ולמנותם לתקופות נוספות של עד שנתיים כל אחת.

(ג) הודעה על מינוים של חברי ועדת שחרורים תפורסם ברשומות.

ועדת שחרורים
מיוחדת

33. (א) בדיון בענין קציבת עונשו של אסיר עולם, תהיה ועדת שחרורים מיוחדת של שלושה, והם:

(1) שופט של בית המשפט העליון, שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שופט בית המשפט המחוזי או מי שהיה שופט בית המשפט המחוזי ויצא לקצבה או פרש. שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון;

(3) אדם שמינה שר המשפטים, שלו עשר שנות ניסיון באחד מהתחומים המפורטים בסעיף 32(א).²

(ב) בדיון אחר שבסמכותה של ועדת שחרורים מיוחדת, תהיה הועדה של ארבעה, והם:

(1) שופט של בית המשפט העליון, שמינה שר המשפטים בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שני אנשים שמינה שר המשפטים, שלכל אחד מהם עשר שנות ניסיון בתחום שונה מבין התחומים המפורטים בסעיף 32(א).²

(3) קצין שירות בתי הסוהר בדרגה של רב כלאי ומעלה, שמינה השר לביטחון הפנים, שיהיה רשאי להשתתף בדיוני הועדה בלא זכות הצבעה.

(ג) הוראות סעיף 32(ב) ו-(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, על מינוי חברי ועדת שחרורים מיוחדת.

מוכירי הועדות

34. (א) שר המשפטים ימנה, מבין עובדי הנהלת בתי המשפט, מזכיר ראשי לוועדות (להלן – המזכיר הראשי). שיהיה אחראי על קביעת המותבים של ועדות השחרורים וועדות השחרורים המיוחדות, על קביעת מועדי הדיון בוועדות והזמנת המותבים לדיונים, על סדרי עבודתן של הועדות ועל התיאום הנדרש עם מזכירי הועדות.

¹⁰ ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855.

(ב) השר לביטחון הפנים ימנה, מביין קציני שירות בתי הסוהר, מזכירים לוועדות שחרורים ולועדות שחרורים מיוחדות; מזכירי הועדות יהיו אחראים על העברת מידע הנחוץ למזכיר הראשי לצורך מילוי תפקידיו ועל איסוף נתונים ומסמכים הנחוצים לעבודת הועדות והעברתם למותבים ולבא כוח היועץ המשפטי לממשלה, הכל בתיאום עם המזכיר הראשי וכפי שיקבע שר המשפטים באישור השר לביטחון הפנים.

פרק ז': הוראות שונות ותיקוני חקיקה

35. הסמכויות הנתונות לוועדה לגבי אסיר לפי הוראות חוק זה יהיו נתונות, לגבי אסיר עולם, רק לוועדת שחרורים מיוחדת. ייחוד סמכויות

36. הוראות סעיפים 44 עד 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹¹, לא יחולו על דיוני הועדה, ועל עתירה, בקשת רשות ערעור וערעור לפי חוק זה. אי תחולת פקודת הראיות

37. שוטר רשאי לעשות כל אחת מאלה: סמכויות שוטר

(1) לדרוש מאסיר ששחרר על-תנאי שיציג לפניו את רישונו;

(2) לחקור אסיר ששחרר על-תנאי כדי לברר אם הוא מקיים את תנאי שחרורו ולחקור אדם אחר לגבי קיום תנאי השחרור בידי אסיר;

(3) להיכנס לבית או למקום שאסיר ששחרר על-תנאי אמור להימצא בו על פי תנאי שחרורו, כדי לפקח על קיום תנאים אלה, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור;

(4) להיכנס לבית או למקום, שעל פי תנאי שחרורו של אסיר אסור לו להימצא בו, אם יש לו יסוד סביר להניח שהאסיר נמצא בו, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור.

38. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 - תיקון חוק העונשין - מס' 62

(1) סעיפים 49 עד 51 - בטלים;

(2) בסעיף 45(ב), במקום "סעיף 49(א)" יבוא "סעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001" ובסופו יבוא "אלא אם כן הופסקה עבודת השירות בהתאם להוראות סעיפים 51 או 51 ויתרת תקופת המאסר שעל האסיר לשאת בעקבות הפסקה זו עולה על שלושה חודשים";

(3) התוספת הראשונה - בטלה.

39. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971¹² (להלן - פקודת בתי הסוהר) - תיקון פקודת בתי הסוהר - מס' 21

(1) סעיפים 28 עד 34 - בטלים;

(2) בסעיף 36 -

(א) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) אסיר שקיבל חופשה לפי הוראות סעיף קטן (א), יינתן לו רישיון, שבו יפורטו התנאים שבהם מותנית חופשתו."

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

¹² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) שוטר רשאי לעשות כל אחת מאלה:

- (1) לדרוש מאסיר שיצא לחופשה מיוחדת לפי סעיף קטן (א) (בסעיף זה - אסיר בחופשה) שיציג לפניו את רישונו;
- (2) לחקור אסיר בחופשה כדי לברר אם הוא מקיים את תנאי חופשתו ולחקור אדם אחר לגבי קיום תנאי החופשה בירי אסיר;
- (3) להיכנס לבית או למקום שאסיר אמור להימצא בו על פי תנאי חופשתו, כדי לפקח על קיום תנאים אלה, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור;
- (4) להיכנס לבית או למקום, שעל פי תנאי חופשתו של אסיר אסור לו להימצא בו, אם יש לו יסוד סביר להניח שהאסיר נמצא בו, לאחר שזיהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור."

(3) בסעיף 62 א -

(א) בסעיף קטן (ב), הסיפה המתחילה במילים "אולם בעתירות" - תימחק;

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) על אף הוראות סעיף זה וסעיף 62ב, על עתירה נגד ועדת שחרורים וועדת שחרורים מיוחדת לפי הוראות חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, יחולו הוראות החוק האמור;"

(4) במקום סעיף 68 יבוא:

68ה. שחרור מינהלי, יראוהו כשחרור על-תנאי כמשמעותו בחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, והוראות החוק האמור יחולו על שחרור מינהלי, בשינויים המחוייבים."

ביטול חוק
לשחרור מוקדם
של אסירים
(תיקוני חקיקה)

40. חוק לשחרור מוקדם של אסירים (תיקוני חקיקה), התשס"א-2001¹³ - בטל.

תיקון חוק
הסניגוריה
הציבורית -
מס' 3

41. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בסעיף 18(א), בסופו יבוא:

"(9) אסיר שועדת שחרורים או ועדת שחרורים מיוחדת החליטה כי יש למנות לו סניגור לפי סעיף 16(ד) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001."

תיקון חוק
להארכת תוקפן
של תקנות
שעת חירום

42. בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967¹⁴, בתוספת, בתקנה 6, במקום תקנת משנה (א) (1) יבוא:

"(א) על שחרורו המוקדם של מי שנושא מאסר בישראל בהתאם להוראות תקנת משנה (א) יחולו הוראות החוק לשחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן - חוק השחרור), בשינויים האלה:

¹³ ס"ח התשס"א, עמ' 138.
¹⁴ ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

(1) לענין סעיף 9 לחוק השחרור, לשם ההחלטה האם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, יבחנו נציב בתי הסוהר, קצין המשטרה הצבאית הראשי או הועדה, לפי הענין, גם את הסיכון הצפוי מהאסיר לביטחון יהודה והשומרון וחבל עזה;

(2) לענין אסיר המוחזק במיתקן כליאה צבאי –

(א) בכל מקום בחוק השחרור שבו נאמר "נציב בתי הסוהר" יראו כאילו נאמר "קצין המשטרה הצבאית הראשי";

(ב) בכל מקום שבו נאמר "בית סוהר" יראו כאילו נאמר "מיתקן כליאה צבאי";

(ג) על אף הוראות סעיף 34(ב) לחוק השחרור, מינוי מזכירים ולועדות שחרורים ולועדות שחרורים מיוחדות ייעשה על ידי קצין המשטרה הצבאית הראשי מבין קציני צבא הגנה לישראל.

43. בחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000, בסעיף 5, בסופו יבוא:
"4) ענין מינהלי שנקבע בחוק אחר כי בית משפט לענינים מינהליים ידון בו, ובכפוף להוראות אותו חוק."

תיקון חוק בתי משפט לענינים מינהליים

44. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות חוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996.¹⁵

שמירת דינים

45. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו באישור השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

ביצוע ותקנות

46. תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 47, ב-1 בחודש שלאחר תום שישה חודשים מיום פרסומו (בחוק זה – יום התחילה).

תחילה

47. (א) בסעיף זה, "תקופת הביניים" – התקופה שמיום פרסומו של חוק זה עד היום שקדם ליום התחילה.

הוראות מיוחדות לתקופת הביניים

(ב) אסיר שנגזר עליו עונש מאסר בתקופת הביניים יישא, על אף הוראות סעיף 49(א) ו-(ב) לחוק העונשין וסעיף 28 לפקודת בתי הסוהר, לפחות שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת בטרם ניתן יהיה לשחררו לפי אותם סעיפים.

48. (א) אסיר המשוחרר ברישיון ערב תחילתו של חוק זה, לפי הוראות סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר, יראו אותו כאילו שוחרר על תנאי לפי הוראות חוק זה, בתנאים שנקבעו ברישיונו ובתנאים האמורים בסעיף 13(א), (ג) ו-(ד) ויראו ברישיון שניתן לו לפי הפקודה האמורה – כרישיון לפי סעיף 14.

הוראות מעבר

(ב) אסיר, שנגזר עליו עונש מאסר לפני פרסומו של חוק זה, למעט אסיר שנגזר עליו עונש מאסר בשל עבירה מהעבירות המפורטות בתוספת הראשונה לחוק העונשין, כנוסחה ערב תחילתו של חוק זה, יחולו עליו הוראות חוק זה בשינוי זה: בסעיפים 2 ו-3, במקום "שני שלישים מתקופת המאסר" יבוא "מחצית מתקופת המאסר".

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיפים 9 ו-10, הועדה תשקול אפשרות שיקומו של אסיר שהוראות סעיף קטן (ב) חלות עליו על סמך חוות דעת של הרשות לשיקום האסיר, אם ניתנה, על פי כללים שיקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

* התוספת הראשונה כנוסחה ערב תחילתו של חוק זה, מובאת בחוברת הצעות חוק 3015, התשס"א, עמ' 724.
¹⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 34.

תוספת

(סעיף 11)

1. עבירות אלימות שביצע האסיר כלפי בן משפחתו, לרבות כליאת שווא של בן משפחתו או עבירה אחרת שפגעה בחירותו או בשלוות חייו של בן משפחתו, ולרבות עבירות של התעללות, הזנחה או נטישה של בן משפחתו.
 2. עבירות לפי סימן י', בפרק ח' לחוק העונשין, שביצע האסיר כלפי בן משפחתו.
 3. עבירות מין לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, שביצע האסיר כלפי בן משפחתו.
- לענין תוספת זו, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991¹⁶.

מ א י ר ש ט ר י ת
ש ר ה מ ש פ ט י מ

א ר י א ל ש ר ו ן
ר א ש ה מ מ ש ל ה

א ב ר ה ם ב ו ר ג
י ו ש ב ר א ש ה כ נ ס ת

מ ש ה ק צ ב
נ ש י א ה מ ד י נ ה

¹⁶ ס"ח התשנ"א, עמ' 138.

